Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

Hans Christian Andersen

Soldățelul de plumb

Ilustrații de Adrian Cerchez

Galaxia Copiilor

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

Erau odată douăzeci și cinci de soldați de plumb și toți erau frați, fiindcă fuseseră făcuți dintr-o lingură veche. Fiecare ținea pușca în mână și fruntea sus, purtând o uniformă foarte frumoasă, cu roșu și albastru.

Cele dintâi cuvinte pe care le-au auzit pe lumea asta, când s-a ridicat capacul cutiei în care se aflau, au fost: „Soldați de plumb!“, cuvinte rostite de un băiețel care bătea din palme de bucurie. Tocmai îi primise cadou de ziua lui. I-a scos și i-a înșirat pe masă. Toți semănau leit unul cu altul. Doar unul singur era puțin altfel: avea numai un picior, pentru că fusese făcut cel din urmă și nu mai ajunsese plumbul. Dar, deși avea un singur picior, stătea tot atât de drept ca și ceilalți și tocmai el avea să facă cele mai mari isprăvi, așa cum veți vedea de îndată.

Libris.ro
Respect pentru oameni și cărți

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

Pe masa pe care stăteau ei înșirați existau o mulțime de alte jucării, printre care și un castel de hârtie de toată frumusețea. Puteai să te uiți pe ferestre și să vezi toate încăperile. În fața castelului era un pâlc de copaci și în mijlocul lor era o oglinjoară care reprezenta un lac. Pe ea pluteau și se oglindeau lebede de ceară. Toate jucăriile erau frumoase, dar cea mai frumoasă dintre toate era o fată care stătea în ușa castelului. Era făcută și ea din hârtie, însă avea haine frumoase și pe umeri purta o panglică subțire și albastră, care era prinsă în față cu o stea strălucitoare și mare.

Libris.ro
Respect pentru oameni și cărți